

Timișoara – 15 iunie 2001

Vă salut pe toți în Numele scump al lui Isus Hristos. Este cu adevărat un privilegiu mare pentru mine să fiu astăzi aici. Noi putem spune cu adevărat că aceasta este o zi, sau ziua pe care a făcut-o Domnul. Putem spune, de asemenea, că noi am recunoscut ziua și ceasul în care trăim; am recunoscut, de asemenea, făgăduințele pentru timpul nostru. Înțelegem că revenirea lui Isus Hristos este foarte aproape și că acest Cuvânt trebuie predicat pe întreg pământul și Mireasa trebuie chemată afară.

De când am fost aici, de anul trecut, multe lucruri au venit și au trecut, poate chiar și în viața voastră duhovnicească și cea trupească, poate în adunarea unde slujiți Domnului și poporului Său. Dar nădăjduiesc că aceasta va fi o zi în care Domnul va vorbi direct inimii voastre și veți fi încurajați să slujiți Domnului, știind că o faceți în voia Lui desăvârșită.

Dacă este vorba despre învățătură și predicare, întotdeauna trebuie să fim siguri că predicăm și învățăm așa cum spune Scriptura. Ceea ce nu puteți predica din Scriptură, nu trebuie să predicați deloc. Noi credem că Dumnezeu a trimis un proroc în generația noastră, ca să ne aducă înapoi la Cuvântul original al lui Dumnezeu, îndepărtându-ne de toate răstălmăcirile. Pentru că viața este numai în Cuvântul original al lui Dumnezeu, așa cum a spus Domnul nostru: „*cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață*” [Ioan 6:63]. Dar, deja, de la prima răstălmăcire a Scripturii, acolo a fost moartea. De aceea trebuie să fim foarte, foarte atenți, să nu învățăm niște interpretări, ci Cuvântul original al lui Dumnezeu. Eu o spun întotdeauna, în întâlnirile din toată lumea, că Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului Său. Și o puteți verifica cu întreaga Scriptură, puteți verifica ceea ce a fost făgăduit și apoi cum s-a împlinit. Mie îmi place să fac mereu această afirmație, repetând ceea ce a scris dr. Clarence Larkin¹ în cartea sa: că la prima venire a lui Isus Hristos s-au împlinit 109 prorocii care au fost spuse mai dinainte în Vechiul Testament – acestea s-au împlinit în Noul Testament. De asemenea, frații noștri, în Noul Testament, s-au referit de 845 de ori la Vechiul Testament. Iar noi suntem zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor. Vechiul Testament este fundamentul pentru Noul Testament.

În zilele Domnului nostru și ale apostolilor, Noul Testament nici măcar nu era scris, doar epistolele circulau între diferite adunări. Dar ei toți aveau același Cuvânt ca și Domnul nostru. Dacă citim în ultimul capitol din cartea Faptelor cap.

¹ Rev. Clarence Larkin (1850–1924) a fost un pastor baptist american, învățător biblic și scriitor, ale cărui lucrări despre dispensaționalism (*dispensaționalismul este o interpretare evanghelică a Bibliei, care presupune că Dumnezeu se raportează la oameni în diferite moduri sub diferite legăminte biblice în „dispensații” sau perioade din istorie*) au avut un mare impact asupra culturii protestante conservatoare din sec. XX. Lucrări de referință: *Adevărul dispensațional, A împărți drept Cuvântul, Cartea lui Daniel, A doua venire a lui Hristos*

28, apostolul Pavel a stat doi ani la Roma. În ultimul verset din Fapte 28 se spune: „propovăduia Împărăția lui Dumnezeu și învăța pe oameni, cu toată îndrăzneala și fără nicio piedică, cele privitoare la Domnul Isus Hristos” [vers. 31]. „Cu toată îndrăzneala și fără nicio piedică”. Partea a doua din vers. 23: „Pavel le-a vestit Împărăția lui Dumnezeu, le-a adus dovezi și a căutat să-i încredințeze, prin Legea lui Moise și prin Proroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea ținea de dimineața până seara”. Dacă mergem în Fapte 26:17-18: „Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor la care te trimit, ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină...”.

Este foarte important ca mai întâi noi, ca slujitori ai lui Dumnezeu, să vedem lumina; mai întâi noi să auzim vocea Domnului, înainte de a vorbi altora. Mai întâi El trebuie să ne vorbească nouă. Înainte ca noi să putem să le arătăm altora lumina, aceasta trebuie să ne fie arătată nouă. Începutul va fi întotdeauna cu noi, cei care slujim Domnului. Și cum spune aici Biblia, prin învățare putem deschide ochii oamenilor.

Cu referire la poporul Israel, prorocul Isaia spune: „Au ochi și nu văd; au urechi, dar nu aud”. Întotdeauna este nevoie de o descoperire divină. Este nevoie ca Duhul Sfânt să vină peste noi, să-L cunoaștem pe Domnul prin descoperire divină și să cunoaștem și Scriptura prin descoperire divină. Știți, Cuvântul lui Dumnezeu este scris în așa fel încât poate fi descoperit numai prin Duhul Sfânt. Este total imposibil pentru orice profesor de pe acest pământ să cunoască Cuvântul lui Dumnezeu. Nu-ți poți folosi inteligența în ce privește acest Cuvânt. Trebuie să-ți fie descoperit prin același Duh Sfânt, trebuie să fie același Duh Sfânt care i-a inspirat pe prorocii care au scris. De aceea avem această unitate în Vechiul Testament și de asemenea în Noul Testament, pentru că este același Duh Sfânt.

Dacă privim în istoria Bisericii, vedem cum totul a fost schimbat față de cum a fost la început. Chiar și în zilele apostolilor erau frați falși, învățători falși. Unii spuneau că învierea a și avut loc, iar alții învățau că nici nu există înviere. Deja în primul secol au existat multe lucruri. Apoi, dacă citiți în primele trei capitole din Apocalipsa, [vedeți] că unii țineau învățătura lui Balaam, alții țineau de ceea ce învăța acea prorociță, Izabela. Eu sunt aici să vă spun că Satana va încerca întotdeauna să înșele. Și întotdeauna cu o singură intenție: ca să distrugă ceea ce a arătat Dumnezeu. Satana vrea întotdeauna să distrugă, el vrea să ucidă.

Dacă vă întoarceți până în Grădina Eden, acolo era o armonie între Dumnezeu și primele ființe omenești. Și în cer era o armonie veșnică, dar a sosit un moment când acest înger de lumină n-a mai fost mulțumit cu poziția lui și el a spus: „Eu vreau să mă ridic”. Dacă citiți în acele versete, vedeți că el zice de cinci ori „eu voi...”. Acest lucru să nu vi se întâmple niciodată! Voia voastră să fie voia lui Dumnezeu – este foarte important!

Eu sunt un veteran în Împărăția lui Dumnezeu. Cu peste cincizeci de ani în urmă am fost născut din nou și umplut cu Duhul Sfânt. Am văzut și am auzit multe lucruri. Chiar și pe cei mai mari evangheliști din Statele Unite, din anii '50 – pe unii i-am tradus în limba germană – dar toți aceștia au avut și încă mai au propriile lor mari programe.

Acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu și în mod deosebit pentru slujitorii lui Dumnezeu, [ca ei] să hrănească turma cu Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru acest timp.

Și ca să fiu sincer cu voi: nu-I puteți sluji lui Dumnezeu în denotații pentru că, vorbind din punct de vedere duhovnicesc, acestea trăiesc în trecut: fie în timpul Reformei, sau pe vremea lui Wesley sau a altor treziri spirituale; chiar și cei care cred ceea ce s-a întâmplat acum o sută de ani, când a avut loc turnarea Duhului Sfânt. Ei știu despre Azusa Street și despre multe alte lucruri. Dar a venit timpul să cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu pentru această zi. Noi nu trăim în trecut, noi trăim în prezența lui Dumnezeu.

Dacă priviți în istoria lui Israel, Dumnezeu le dădea mană proaspătă în fiecare zi. Dacă priviți la cele șapte mesaje către cele șapte biserici, întotdeauna a fost un mesaj și un mesager și mereu au fost aceia care au auzit ceea ce spunea bisericilor Duhul. Și numai cei ce cred ceea ce descoperă Duhul din Cuvânt, pot fi printre biruitori. Pentru că noi am biruit prin Sângele Mielului și prin Cuvântul lui Dumnezeu care este mărturia noastră.

Trebuie să vă spun că acum două săptămâni am fost în Israel și a însemnat ceva deosebit pentru mine. Am fost acolo de șaptesprezece ori; prima dată în anul 1974, când Ierusalimul era încă divizat... Dar de data aceasta am cunoscut niște lucruri care mi-au rănit inima foarte mult. Dacă spun lucrurile acestea, nu le spun ca să judec oamenii, ci le spun cu o inimă zdrobită. Pentru că Biblia spune că Domnul a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. Și lucrul acesta s-a repetat întotdeauna în timpul acestor două mii de ani. De câte ori n-a vrut Dumnezeu să-Și strângă poporul, în timpul trezirilor - chiar și în această ultimă trezire care a avut loc după al Doilea Război Mondial. Eu sper că voi sunteți informați despre acest lucru: Dumnezeu l-a folosit pe fratele William Branham într-un mod deosebit. Câți dintre voi ați auzit despre el? Eu cred că fiecare. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Noi nu suntem aici ca să vorbim despre el, nu suntem aici să vorbim despre Moise sau despre Pavel. Suntem aici să-L predicăm pe Isus Hristos. Dar nu putem trece pe lângă ceea ce face Dumnezeu și trebuie să recunoaștem cine a fost chemat și trimis de Dumnezeu.

Dar ca să menționez ceea ce mi-a zdrobit inima foarte mult: când am fost în Ierusalim, noi am văzut toate locurile importante, Zidul Plângerii, i-am văzut pe evrei rugându-se. Când evreii se roagă, ei se roagă cu tot sufletul și cu tot trupul lor, din toată inima. Noi am fost, de asemenea și în locurile unde ei citesc din

cărțile lor. Ei poartă Cuvântul lui Dumnezeu scris pe niște bentițe și îl pun pe frunte și la încheieturi. Pentru că Biblia spune: „*Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi*” [Deut. 6:6-9]. Dar Dumnezeu nu s-a referit la faptul ca noi să-l purtăm în exterior sau să-l purtăm pe mâini, ci noi să facem cum scrie în Cuvântul lui Dumnezeu. Ceea ce vreau să vă spun este că... mai ales când ajungem la cărțile acestea evreiești, Talmudul², Mișna, Ghemara și toate celelalte cărți, ei citesc și tot citesc din ele, fără să ia în considerare Noul Testament. Ei au început să scrie toate aceste lucruri în secolul al II-lea, ei și-au format propriile lor cărți de texte. Și în sec. V a fost scris Talmudul de la Ierusalim, în secolul VI a fost scris Talmudul babilonian. Ei citesc zi și noapte, studiază ani de zile Talmudul și cărțile. În Talmud nu găsești nicio referire la Noul Testament, ca și cum Dumnezeu n-ar fi făcut nimic. Ei trec pe lângă toate împlinirile care sunt dovedite în Noul Testament.

Acum, dacă mergeți în denomiții, se repetă din nou același lucru: ei trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu și nu văd împlinirea Scripturii. Astfel, noi înțelegem harul lui Dumnezeu, cu adevărat... Noi nu avem numai slova, ci avem descoperirea prin Duhul Sfânt.

Noul Testament începe cu împlinirea profețiilor biblice. Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit. Isus Hristos a fost Mântuitorul făgăduit. La împlinirea vremii, fiecare text din Scriptură s-a revărsat în realitate pentru că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. Dar învățătorii din acel timp nu au înțeles aceasta. Însă Ioan Botezătorul a văzut-o, pentru că el însuși avea o parte în slujbă conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Să deschidem acum la Timotei. Pavel a fost și un părinte în Hristos, n-a fost numai un învățător și un apostol. El îi privea pe Timotei și pe frații mai tineri ca pe niște fii în Domnul. În 2 Timotei 1:11, el se prezintă pe sine după cum l-a făcut Dumnezeu să fie: „*Propovăduitorul și apostolul ei am fost pus eu și învățător al Neamurilor*”. Aici el menționează trei lucruri: propovăduitor, apostol și învățător. Nu au existat prea mulți care să aibă mai multe slujbe. Unii sunt doar păstori, unii sunt evangheliști, unii sunt învățători. Dar uneori Dumnezeu poate să dea mai multe slujbe unei singure persoane. Însă este întotdeauna necesar ca noi să-l respectăm pe fratele și slujba lui. Numai dacă îl respectăm pe fratele și slujba pe care

² Talmudul („învățătură”) este un text central al iudaismului rabinic. În mod tradițional mai este numit Șas, o prescurtare de la „șișa sederim”, „cele șase ordine”. Talmudul are două componente. Prima parte este Mișna (cca. 200 d.H.), rezumatul scris al Torei orale (Tora înseamnă „învățătură” în evreiește). Partea a doua este Ghemara (cca. 500 D.H.), o explicație a Mișnei. Cuvintele Talmud și Ghemara sunt folosite adesea ca sinonime, deși, strict vorbind, nu este corect. Talmudul este alcătuit din 63 de tractate și, tipărit, are peste 6.200 de pagini. Este scris în aramaică și ebraică. Talmudul conține învățăturile și părerile a mii de rabini despre diferite subiecte, inclusiv Halaca (lege), edică iudaică, filozofie, obiceiuri, istorie și multe alte teme. Talmud este fundamentul legii iudaice și este foarte citat în literatura rabinică.

i-a dat-o Dumnezeu, frații vă vor respecta pe voi și slujba pe care v-a dat-o Dumnezeu vouă.

Niciodată să nu vorbiți de rău pe vreun frate. Odată fratele Branham a făcut afirmația: „Chiar dacă un frate a făcut ceva rău, să nu vorbiți împotriva lui, pentru că el deja are suficient cu greșeala lui”. Așa că nu mai adăugați la problema lui, ci încercați să-l ajutați. Poate unul are o problemă astăzi; altul, mâine. Trebuie să fim întotdeauna foarte atenți când Îi slujim lui Dumnezeu. De asemenea, atitudinea noastră față de frați trebuie să fie întotdeauna corectă.

Citim în 2 Timotei 2:1-2: *„Tu, dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus. Și, ce-ai auzit de la mine în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții”*.

A fost rânduit de Dumnezeu în viața mea spirituală - chiar de când pot eu să-mi aduc aminte - am fost interesat în adevărata învățătură biblică. Tatăl meu a fost un predicator laic. Și de multe ori, predicatorii și bătrânii se întâlneau în casa noastră. În acele vremuri ei vorbeau unul cu celălalt, deschideau Scriptura și unul îi spunea celuilalt: „Ce părere ai tu despre textul acesta?” Iar celălalt spunea: „Tu ce spui?”. Mi-amintesc că atunci când aveam doisprezece, treisprezece sau patrusprezece ani, ca tineri noi nu aveam voie să vorbim, ci să ascultăm. Dar știți ce am făcut? Am ascultat ce a zis unul, ce a zis al doilea, ce a zis al treilea și apoi mi-am luat Biblia, m-am dus în camera de alături și m-am rugat și am zis: „Doamne, eu vreau să știu adevărul”. Nu știu de ce... Era în mine acest lucru, de la început. Și acest lucru este cu mine și astăzi.

Când am auzit slujba de învățător a fratelui Branham, pentru mine, a fost mult mai importantă decât slujba de vindecare. Deși, trebuie să mărturisesc că am fost foarte impresionat, pentru că nu m-am așteptat să văd întâmplându-se aceste lucruri în viața mea. Pentru mine Isus Hristos era Același, dar nu mă așteptam să fie chiar Același. Mergeam și eu așa cum mergeau și ceilalți. Dar când L-am văzut pe Domnul descoperindu-Se ca Același, aceasta cu adevărat mi-a atins inima. N-am să uit niciodată acea săptămână de întâlniri cu fratele Branham. Dar dincolo de toate aceste semne și minuni, în mine era dorința să cunosc învățăturile. Am părăsit Germania și am mers pe continentul nord american pentru acest unic motiv. Nu ca să mă îmbogățesc, nu ca să văd semne și minuni. Voiam să știu ce crede și ce învață acest om al lui Dumnezeu – aceasta era dorința în inima mea. Și Dumnezeu mi-a îndeplinit această dorință.

În 1958, când am participat la convenția Glasul vindecării - era o convenție foarte mare, cu sute de evangheliști care au participat - dar fratele Branham era vorbitorul principal în adunările de seară. Îi ascultam pe unii dimineața, pe alții la prânz. Dar apoi venea seara și îl ascultam pe fratele Branham și am văzut diferența; oh, eu am văzut diferența.

După câteva zile, în timpul acelei săptămâni, cred că era joi, m-am dus la fratele Branham și i-am spus: „Eu recunosc că tu ești prorocul și slujitorul lui Dumnezeu. Aș vrea să știu ce crezi tu și ce înveți tu”. Fratele Branham a spus: „Eu nu-ți pot explica toate învățăturile. Du-te și întâlnește-i pe frații Gene și Leo”. Ei erau cei doi frați care înregistrau predicile fratelui Branham. Așa că m-am dus la ei, după ce am vorbit cu fratele Branham. Dar înainte să plec de la el, mi-a zis: „Tu te vei întoarce în Germania”. Nici prin cap nu mi-a trecut vreodată să mă întorc... Îmi rupsesem actele de identitate germane și le aruncasem în Ocean. Eram printre cele patrusprezece milioane care pierduseră totul în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, care nu mai aveau casă, nu aveau proprietăți, nu mai aveau nimic. Așa că nu era nimic care să mă atragă înapoi în țara mea.

Dar ca să scurtez: m-am dus la acești doi frați și ei au zis: „Dar frate, tu nu știi ce învață el”. Eu am spus: „Dar vreau să știu”. Și dacă îmi aduc bine aminte, ei mi-au dat șase benzi. Pe aceste șase benzi era spus totul, era învățătură: despre Dumnezeu, despre botezul în apă, despre Cina Domnului, despre toate aceste învățături - chiar și despre ceea ce s-a întâmplat în grădina Eden. Și trebuie să vă spun: când am auzit aceste mesaje de pe benzi, totul era nou pentru mine, așa cum a fost nou pentru voi, când ați auzit pentru prima dată. Dar a fost un moment când am oprit magnetofonul, am început să plâng și am zis: „Doamne, acest bărbat este slujitorul Tău, dar ceea ce spune el aici despre grădina Eden, pur și simplu nu poate fi corect”. Și am plâns și am zis: „Doamne, de ce a vorbit slujitorul Tău astfel?” M-am dus la culcare, dar în seara următoare am ascultat din nou aceeași bandă și atunci am înțeles că eu eram cel greșit și că el avea dreptate. Apoi am ascultat-o a treia oară și Dumnezeu mi-a deschis înțelegerea, să cunosc Scriptura prin descoperirea Duhului Sfânt.

Știți, ca în pilde, secretul este ascuns înăuntru. Chiar și istorisirea despre [ce s-a întâmplat în] grădina Eden este scrisă ca o pildă. Dar fraților, noi nu ne-am născut în păcat pentru că părinții noștri au mâncat vreun fruct. Noi ne-am născut pentru că ei au dormit împreună. Și același lucru a fost și în grădina Eden. Cain și Abel nu s-au născut pentru că cineva a mâncat vreun fruct. Poate că au mâncat niște fructe înainte. Au făcut o plimbare în Paradis, împreună, punându-și mâna unul peste celălalt, așa cum fac tinerii. Dar la aceasta s-a mai adăugat ceva. Nicio femeie nu dă naștere unui copil mâncând un fruct - oricine știe asta.

Dar am menționat aceasta ca să înțelegeți că lucrurile nu mi-au venit așa, deodată, ușor. Am fost un copil al acestui veac, ca oricare altul. În trecutul meu eu am fost lutheran, baptist, pentecostal, dar era o dorință adâncă în inima mea ca să-L cunosc pe Domnul și Cuvântul Lui. De fapt, Domnul a fost Cel care a pus dorința în inima mea și tot El a împlinit-o.

Dar aici este secretul: orice descoperire care vine de la Dumnezeu vă va smeri și mai mult în prezența Lui. O descoperire autentică nu se suie niciodată la

cap, ci este în inimă. Și dacă este în inimă, atunci știi că vine de la Dumnezeu și nu de la tine.

Așa că în mesajul acestui ceas suntem conduși în Cuvântul deplin al lui Dumnezeu. Dacă priviți la trezirile din trecut, vedem că Dumnezeu a descoperit părți din Adevăr din ce în ce mai mult. Dar acum, la sfârșit, este descoperit întregul plan al lui Dumnezeu. Niciodată, pe pământ, Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost descoperit așa cum este acum. Se întâmplă așa numai pentru că este timpul de sfârșit și Dumnezeu a trimis o slujbă de restituire, înainte să vină ziua Domnului, la sfârșitul timpului de har. Dumnezeu a trebuit să-Și țină Cuvântul Lui.

Dar dacă priviți în trecut, vedeți că au fost, în special, doi oameni deosebiți în Statele Unite: John G. Lake³ și, de asemenea, d-nul Dowie⁴ – el este cel care a spus: „Eu sunt Ilie”. Și la numai câțiva ani, celălalt a zis: „Eu sunt Ilie”. Și Dowie chiar a construit un oraș care până în ziua de azi se numește Sion. Asta, pentru că el a citit în Scriptură Cuvântul: „*Căci din Sion va ieși Legea*” [Isa. 2:3]. El a zis: „Eu sunt Ilie. O să am Sionul meu și calea mea”. Nu, tu nu poți avea calea ta. Dumnezeu trebuie să aibă calea Lui.

Cu fratele Branham a fost ceva cu totul diferit. El nu avea nici măcar un birou. Avea o rulotă. Nu o clădire mare, nu un nume mare, nu o asociație mare. Când l-a vizitat pe Oral Roberts în Tulsa, Oklahoma, când a vizitat fundația lui T. L. Osborn, el a făcut remarca: „Frații aceștia au lucrări atât de mari, dar eu nu am nimic”. Dar el avea mai mult decât toți ceilalți împreună. Toate lucrurile naturale vor trece și focul va curăța totul.

Dar dacă priviți și în Vechiul Testament, adevărații oameni ai lui Dumnezeu nu ne-au lăsat în urmă clădiri mari. Ei ne-au lăsat Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă privești la apostoli, ce au lăsat ei în urmă? Învățăturile, adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. În același fel a fost cu fratele Branham.

Eu nu știu dacă v-am spus vreodată exact despre slujba lui. Știți, când citești Vechiul și Noul Testament Îl găsești pe Domnul în diferite aspecte care sunt în legătură cu planul de mântuire. Îl vezi ca Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului, Fiul lui David. Ca Fiul al lui Dumnezeu El este Mântuitorul. Ca Fiul omului El este Prorocul. Ca Fiul lui David este Împărat. Îl vezi, apoi, ca Mielul lui Dumnezeu

³ John Graham Lake (18.03.1870 – 16.09.1935), cunoscut ca John G. Lake, a fost un lider canadiano-american din mișcarea penticostală care a început în sec. XX și este cunoscut ca vindecător prin credință, misionar, iar împreună cu Thomas Hezmalhalch, co-fondator al Misiunii Credința Apostolică din Africa de Sud. Prin lucrarea sa misionară din Africa, între 1908 – 1913, Lake a jucat un rol decisiv în răspândirea penticostalismului în Africa de Sud, cea mai de succes mișcare religioasă din sudul Africii, în sec. XX. După încheierea lucrării sale misionare din Africa, Lake a evanghelizat 20 ani, în special de-a lungul coastei de vest a S.U.A., instituind „camere de vindecare”, având campanii de vindecare și înființând biserici. Lake a fost influențat de slujba de vindecare a lui Alexander Dowie și de slujba lui Charles Parham.

⁴ John Alexander Dowie (25.05.1847 – 9.03.1907) a fost un evanghelist scoțian și vindecător prin credință, care a slujit în Australia și în S.U.A. El a întemeiat orașul Sion, Illinois și Biserica Creștină Catholică Apostolică. A fost o personalitate elocventă și ciudată, cu o impresionantă putere de convingere. Dowie a crezut în reșezare și a căutat să redobândească „starea Bisericii primare”. El a crezut într-o reșezare a darurilor și slujbelor apostolice în Biserică, în vremea sfârșitului. În 1899, a pretins că este „trimisul lui Dumnezeu”, iar în 1901, el s-a pretins a fi revenirea spirituală a prorocului Ilie și s-a autointitulat „Ilie, cel care reșezază”, „Profetul Ilie” sau „Al treilea Ilie”. A fost, de asemenea, un apărător al vindecării divine și i-a criticat cu înverșunare pe alții care învățau despre vindecare. Dowie era pentru o totală dependență de vindecarea divină și era împotriva utilizării oricărui tip de medicament. El a deschis mai multe „case pentru vindecare”, unde oamenii puteau să vină pentru a fi îndrumați în ceea ce privește vindecarea și pentru rugăciune. A subliniat credința în Dumnezeu, „dedicarea totală” și sfințenia.

care ridică păcatul lumii, Îl vezi ca Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, Îl vezi ca Mare Preot în prezența lui Dumnezeu.

Dar este un aspect deosebit pe care aș vrea să-l menționez. Când Dumnezeu a vorbit prin Moise, în Deuteronom 18 de la vers. 15 la 18, el a spus: „*Domnul Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi un proroc ca mine*”. În Fapte 2, Petru se referă la acea făgăduință din Vechiul Testament și arată cum s-a împlinit această făgăduință în slujba Mântuitorului nostru Isus Hristos. Prorocii erau văzători. Ei aveau viziuni cu ochii deschiși. Se uitau la o persoană și vedeau cine era acea persoană. Prin descoperire divină, ei vedeau ceea ce voia Dumnezeu să le descopere. La fel s-a întâmplat în slujba Domnului nostru. În Ioan 5:19-20, Domnul nostru vorbește despre această slujbă; poate ar fi bine să citesc aceste două versete, ca să vedeți că sunt în Cuvântul lui Dumnezeu.

Ioan 5:19: „*Isus a luat din nou cuvântul și le-a zis: «Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai. Căci Tatăl iubește pe Fiul și-I arată tot ce face...»*”.

Este foarte important să știm acest lucru. Deoarece ca Fiu al omului, Domnul nostru a trebuit să fie proroc. Astfel, Scriptura s-a împlinit în slujba Lui. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu a trebuit să se îplinească. De asemenea și textele referitoare la slujba Lui profetică. Domnul nostru putea să se uite la femeia de la fântână și să-i spună: „Cheamă pe bărbatul tău”. Ea a spus: „Eu nu am bărbat”. Domnul i-a spus: „Tu ai avut cinci și cel cu care ești acum nu îți este soț”. Ea a spus: „Cine ești Tu? Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune toate lucrurile. Dar cine ești Tu?” „Eu sunt, Acela care vorbește cu tine”. Ea și-a lăsat găleata acolo și a plecat în cetate și a spus: „Veniți să vedeți pe Omul care mi-a zis tot ce am făcut”.

Ioan 1, Filip și Natanael: „Mai înainte să te cheme Filip, te-am văzut sub smochin”. Domnul nostru putea să spună ucenicilor: „Mergeți în oraș. Este un om care cară apă. Spuneți-i: «În casa ta stăpânul vrea să facă Paștele»”. El putea să spună: „Mergeți și aduceți măgărița și măgărușul aici și dacă stăpânul vă va zice «De ce faceți asta?», spuneți-i doar «Stăpânul le va folosi și ți le va trimite înapoi»”. Dacă citiți cele patru evanghelii, vedeți acolo slujba profetică a Domnului nostru care descoperă gândurile inimilor oamenilor, așa cum li s-a descoperit prorocilor, în parte, însă acum totul era descoperit în plinătate prin slujba profetică a Fiului omului.

De ce mă refer la aceasta? Pentru că atunci când a venit îngerul la fratele Branham, pe 7 mai 1946, fratele Branham s-a speriat foarte tare - pentru că era aproape 11 noaptea, el avea doar o lumină mică; ținea Biblia pe genunchi, când deodată lumina supranaturală a venit în cameră și din acea lumină a apărut îngerul și a stat pe podea. Fratele Branham s-a ridicat, dar îi era frică. Îngerul i-a spus: „Nu

te teme! Eu sunt trimis din prezența Dumnezeului Atotputernic, ca să-ți spun că viața ta neînțeleasă și ceea ce s-a întâmplat în viața ta este un semn că Dumnezeu te-a rânduit pentru un scop și o slujbă deosebită”. Și acest înger i-a explicat fratelui Branham slujba care urma să se repete în același fel cum s-a întâmplat în slujba Domnului nostru. Îngerul a menționat Ioan 5 și Ioan 4 și i-a explicat fratelui Branham slujba care urma să aibă loc acum.

Deci, preaiubiți frați, noi avem de-a face cu Dumnezeu care a folosit întotdeauna oameni cu care și prin care poate lucra. Poate înseamnă atât de mult pentru mine pentru că am experimentat-o în mod personal. Poți auzi o sută de martori, dar nu va însemna prea mult pentru tine, însă dacă este experiența ta personală [este altceva]...

Vă dau două sau trei exemple. În întâlnirile în care fratele Branham a predicat în Germania, el chema pe platformă doisprezece, cincisprezece oameni. El a putut să spună unei femei: „Tu vii din Hamburg. Tu ești asistentă medicală. Te-am văzut la spital. Săptămâna trecută, miercuri, ai deschis fereastra, te-ai uitat în parc și te-ai rugat ca atunci când vei veni în aceste adunări să fii și tu în rândul de rugăciune”. Eu nu am o memorie prea bună, dar aceste lucruri mi le amintesc foarte bine. Era ceva nou pentru mine, nu mai experimentasem așa ceva. Dar am luat toate aceste lucruri în inima mea. El a putut să spună unui bărbat: „Tu vii din Berlin. Suferi de cutare” – îi spunea boala pe care o avea. Dar acum vă spun lucrul cel mai important care s-a întâmplat. Deodată a venit în fața lui un om mai în vârstă. Fratele Branham a zis: „Văd Oceanul. Tu ai traversat Oceanul. Ai venit din Statele Unite și acum locuiești în Germania. Ești un slujitor al Evangheliei și aparții de Biserica lui Dumnezeu”. Apoi i-a spus boala lui, după care a fost o mică pauză și fratele Branham s-a uitat la el *asa* și a spus: „Eu văd o legătură între tine și traducătorul meu. Tu ești tatăl traducătorului meu!” Vă spun, în acel moment, noi toți am plâns. Puterea lui Dumnezeu era prezentă într-un mod atât de puternic. De fapt, era Domnul Însuși care vorbea și arăta aceste lucruri prin buze omenești.

Eu nu numai că spun aceste lucruri, ci pot spune ca apostolul Ioan: ce au văzut ochii mei, ce au auzit urechile mele din Cuvântul vieții, aceea vă pot spune și vouă.

Apoi a venit acea luni dimineață, când m-am dus la hotel, înainte de ora 8 dimineața. Doream atât de mult să-i strâng mâna, după prima predică. Pur și simplu știam că este un om al lui Dumnezeu. Nu știam cine este și ce slujbă are, dar o puteai vedea din dragostea lui Dumnezeu din el, din smerenia pe care o exprima. Una este să spui „sunt smerit” și altceva este să fii cu adevărat smerit. Chiar și dușmanii adevărului, dușmanii fratelui Branham, toți au spus că nu există un alt om atât de aproape de viața lui Hristos, așa cum a fost el. Dar înainte ca eu să-i pot strânge mâna, eram la recepția hotelului, soția mea stătea la intrare și a intrat fratele Branham. Când a fost la doi metri față de mine mi-a zis: „Tu ești un

slujitor al Evangheliei”, s-a întors la stânga și a zis: „La intrare este soția ta”. Pur și simplu mi-au dat lacrimile și-mi curgeau. Când ești în prezența directă a lui Dumnezeu, se întâmplă ceva.

Deci, preaiubiți frați, noi nu urmăm niște basme. Noi urmăm realitatea lui Dumnezeu din zilele noastre. Isus Hristos S-a descoperit din nou ca același, în aceeași slujbă, în aceeași putere a lui Dumnezeu: morții au fost înviați, orbii și-au căpătat vederea. Aceleași lucruri pe care le vedem scrise în Scriptură, aceleași lucruri au avut loc și în timpul nostru, ca noi să credem că Hristos este același. El este Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă. El trebuie să fie același la sfârșit, așa cum a fost la început.

Dar pentru a încheia aceste puține cuvinte: noi așteptăm o restituire totală, așteptăm ca puterea lui Dumnezeu să se coboare. Așteptăm să se întâmple acum mai mult decât s-a întâmplat la început. Și trebuie să înțelegem că slujba aceasta de restituire este legată în mod direct de restituire. În mesaj avem făgăduința. Noi credem mesajul, credem făgăduința și suntem călăuziți în împlinirea acestei făgăduințe.

Așa cum copiii lui Israel s-au întors în țara făgăduită, în orașul făgăduit - și acolo este încă luptă... Este un lucru pe care l-am văzut în Israel: nu vei găsi nici măcar un singur evreu care să-i urască pe arabi. Vei găsi numai arabi care îi urăsc pe evrei. Aceasta merge în urmă până la Avraam, merge până la Ismael și Isaac. Despre Ismael Dumnezeu a zis: „*El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor și mâna tuturor oamenilor va fi împotriva lui*” [Gen. 16:12]. Așa este până astăzi. Eu am fost uimit de acest lucru. În multe locuri unde am stat peste noapte, mulți din personalul de serviciu erau arabi și am vorbit cu ei. Ei îmi spuneau foarte repede: „Noi nu suntem evrei”. Eu spuneam: „Îmi pare rău”.

Dar pentru a face legătura spirituală: adevărata sămânță a lui Dumnezeu nu poate urî, dar ea este urâtă de alții. Așa a fost cu Isaac și Ismael. La fel este cu lumea arabă și cu evreii de azi, este la fel cum a scris apostolul Pavel galatenilor. Nouă ne pare rău de toți acești frați care nu pot vedea lumina. Nu-i judecăm, pentru că numai Dumnezeu poate deschide ochii. Chiar și Domnul nostru a spus: „*nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere*”. Totul este descoperire divină. Totul este numai harul lui Dumnezeu, de la început până la sfârșit. Noi nu am câștigat nimic⁵, dar suntem ca Avraam: Îl credem pe Dumnezeu, Îl ascultăm pe Dumnezeu. De aceea ne binecuvântează Dumnezeu. Și asigurarea pe care o avem nu este în noi înșine, ci în Cuvântul lui Dumnezeu.

⁵ În sensul că nu noi am făcut ceva ca să merităm harul – n.tr.

Dacă mergeți în toate denomițiile, fiecare este sigur că el este corect. Papa crede că el este acolo în locul Fiului lui Dumnezeu; el este foarte serios în ce privește lucrul acesta. El se crede succesorul lui Petru. Ei chiar cred că Maria s-a înălțat la cer trupește. Ei sunt sinceri în inima lor. Ei sunt sinceri. Ei nu cunosc diferența, ei cred că Îl cred pe Dumnezeu, dar este un duh de minciună peste ei. Și vrăjmașul le-a luat adevărul și le-a dat în schimb o minciună.

Și întotdeauna este așa: dacă nu credem adevărul, atunci Satana ne va da minciuna și va trebui să credem minciuna. Dar, este absolut harul lui Dumnezeu dacă putem vedea și putem umbla în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu.

Cu privire la evrei, aș vrea să mă refer la un text din Romani 11, căci Scriptura spune că partea aleasă a primit mântuirea; nu tot Israelul, ci doar rămășița. Dumnezeu i-a dat răspunsul apostolului Pavel, așa cum a fost în zilele lui Ilie. În Romani 11:7, Scriptura spune: „*Deci, ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți*”. Rămășița aleasă a căpătat.

La fel este acum. Înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a știut cine va accepta și cine va respinge, cine va crede și cine nu va crede. El a putut predestina prin știința Lui mai dinainte. În Romani 11:5 este scris: „*Tot așa și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har*”.

Așa că nu vă așteptați ca toți să primească Cuvântul lui Dumnezeu. Este numai pentru aceia care îl vor primi. Domnul va vorbi numai acelor care-L ascultă. Nu se va certa niciodată cu tine, El nu va avea o discuție. La fel, este bine și pentru voi să nu discutați. Doar predicați Cuvântul și Dumnezeu va face restul.

Preaiubiți frați, multe lucruri ar trebui spuse. Eu știu că voi slujiți lui Dumnezeu. Știu că vă dați seama de timpul în care trăiți. De asemenea vă cunoașteți și răspunderea pentru sufletele scumpe cărora le predicați. Eu cred că Dumnezeu este cu voi. Eu cred că tot ceea ce este în Cuvântul Lui vă va fi descoperit.

Acum îmi vine încă un gând, din 2 Timotei 4, în legătură cu anumite învățături care circulă în diferite țări. 2 Timotei 4:1: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și nelatimp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite*”. Apoi vine sublinierea: „*Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba*”.

Preaiubiți frați, fie ca acest Cuvânt să fie îndreptat spre voi. Pe vremea apostolului Pavel, când el se străduia să așeze toate lucrurile în mod corect, atunci

când îi îndeamnă pe frații lui, el Îl cheamă pe Domnul și spune: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus*”. Noi va trebui să dăm socoteală în acea zi și vom fi judecați conform cu ce am predicat. De aceea versetul 2 este atât de important: „*propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și nelatimp*”! Și el pune accentul pe învățătura adevărată, corectă.

Niciodată să nu aveți dorința să știți ceva. Niciodată să nu doriți să știți ceva deosebit. Când este vorba despre mesajul din timpul sfârșitului, frații n-au fost mulțumiți cu Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, așa că mulți s-au ridicat cu descoperiri deosebite și atrag ucenici de partea lor. Și au adus o confuzie totală în mijlocul Miresei lui Hristos. Dacă noi toți credem așa cum spune Scriptura, dacă învățăm așa cum învață Scriptura, atunci noi suntem una în Hristos sub ungera Duhului Sfânt.

Cea mai cunoscută temă este învățătura despre cele șapte tunete. Orice ar învăța diferiți frați, dacă nu este în Scripturi - ei spun că este „descoperirea celor șapte tunete”. Pentru că cele șapte tunete nu sunt scrise, atunci ei pot spune orice. Și atunci, dacă ei au un subiect de predicat, ei spun ce vor.

Dar așa cum am spus mai înainte, fiecare interpretare este greșită; numai Cuvântul este adevărul. Și nimic nu poate fi adăugat la acest Cuvânt. Tot ceea ce a vrut Dumnezeu să știm este scris în acest Cuvânt. Eu cred că v-am spus anul trecut, dar poate sunt aici niște frați noi în mesaj care n-au auzit: eu am o răspundere directă înaintea lui Dumnezeu. Și voi o aveți pe a voastră, dar, poate, a mea este puțin mai mare, eu nu știu, datorită chemării pe care am primit-o.

Dar s-a întâmplat, poate în anul 1970 sau în 1971. Atunci mi s-a vorbit pentru prima dată despre cele șapte tunete. Era în orașul francez Marsillia. Noi eram împreună cu fratele Barilier și erau niște frați armeni. După serviciul [divin] ei au venit la mine și au întrebat despre cele șapte tunete. Și a fost pentru prima dată în viața mea când nu am putut răspunde unei întrebări. Am spus: „Îmi pare rău! Nu știu. Noapte bună! La revedere!” Ei au insistat: „Nu, nu! Noi vrem să știm”. Atunci le-am spus: „Îmi pare rău, dar nu știu! Deci dacă eu nu știu, voi nu știți, noi nu știm și asta este”. Și mi-am văzut de drum. Nu voi uita niciodată acea cameră mică, de la etajul 1, un loc foarte simplu. Dar în dimineața următoare Domnul m-a sculat. Am auzit vocea Lui directă de câteva ori. Întotdeauna am vrut să le număr, dar n-am ajuns niciodată s-o fac. Poate au fost de opt, nouă sau zece ori.

Însă, de data aceea a fost ceva deosebit. Domnul mi-a spus următoarele cuvinte: „Robul Meu, ridică-te și citește 2 Timotei 4!” Am ezitat puțin. Și El a vorbit a doua oară și mai puternic: „Ridică-te și citește 2 Timotei 4!” M-am dus spre mica măsuță unde era Biblia mea, am citit 2 Timotei 4 de la vers. 1 la 5. Când am terminat de citit versetul 5 am început din nou de la versetul 1. Și când am ajuns la versetul 2: „*propovăduiește Cuvântul...*”, s-a întâmplat ceva. A venit

descoperirea divină, inspirația divină. Am așezat Biblia *astfel* și mâinile mele s-au ridicat și am zis: „Scumpe Domn, așa de sigur cum Tu mi-ai vorbit mie, cerându-mi să citesc aceste versete – eu am făcut-o – așa de sigur cum cele șapte tunete nu sunt scrise în Cuvântul lui Dumnezeu, ele nu pot fi predicate niciodată”. Pentru că noi putem predica numai Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă șaptezeci de îngeri ar veni din cer și ar spune: „Noi avem taina celor șapte tunete”, eu ar trebui să le spun: „Întoarceți-vă în pace!”

Autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu este mai presus de orice autoritate. Acest Cuvânt al lui Dumnezeu este autoritatea noastră. Nu îl lăsați pe cel rău să vă spună: „Eu îți voi da o înțelepciune deosebită”. Nu mâncați din pomul cunoștinței! S-ar putea să fiți înțelepți, dar chiar acolo este și moartea duhovnicească.

Când s-a încheiat acea experiență din Marsillia, m-am uitat la ceas: era cinci fără cinci, dimineața. Sunt anumite experiențe pe care mi le voi aduce aminte întotdeauna.

Eu sunt aici ca să împărtășesc aceste lucruri cu voi, ca să vă spun să rămâneți cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu va face tot ce a făgăduit și sfârșitul va fi deosebit. Mesajul de restituire va fi urmat de restituirea însăși.

Încă un gând înainte de încheiere. Înainte să vină puternica ploaie târzie, mai întâi trebuie semănat Cuvântul ca sămânță. Aceasta este ceea ce facem noi acum, în lumea întregă. Dumnezeu a deschis uși. Chiar și în acest an, am fost în Vietnam, Burma, Cambodgia... În mod literal, Dumnezeu deschide uși pretutindeni și astfel se împlinește Scriptura, că această Evanghelie a Împărăției va fi propovăduită tuturor Neamurilor.

De fapt, eu sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru voi fraților, pentru că voi împărtășiți aceeași hrană duhovnicească cu ai voștri. Același Cuvânt, care i-a fost descoperit fratelui Branham, același Cuvânt pe care eu îl port până la marginile pământului, este același Cuvânt pe care îl predicați și voi. Astfel, noi suntem împreună lucrători cu Hristos în Împărăția lui Dumnezeu. Și slujba voastră este la fel de importantă ca a mea. Dumnezeu este Cel care așează diferite slujbe în Trup și tu nu-I poți spune lui Dumnezeu: „Fă-mă aceasta sau aceea”. Dumnezeu știe precis ceea ce face. Lăsați-L pe El să aibă drumul Lui cu voi. Facă-se voia Lui și voia Lui să fie predicată. El va avea grijă de restul.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu nu vreau să uit să vă salut pe fiecare din voi, nu numai din partea fraților noștri locali din Germania, dar în special din partea fratelui Peter. Toți îl cunosc pe fratele Peter, da, fratele Peter Auner. El vă salută în mod deosebit și, desigur, mulți alții care sunt acolo. El mi-a spus cu lacrimi în ochi: „Frate Frank, nu uita să-i saluți pe toți frații”. Eu vă salut din partea lui, în Numele Domnului Isus Hristos. Chiar și acum avem frați născuți aici în România, care acum trăiesc în Germania, dar inima lor este încă aici. Voi îi cunoașteți foarte bine, sunt aici între noi.

Și câțiva frați originari din Rusia, care locuiesc în Germania, sunt acum cu noi aici. Suntem într-o adunare internațională. Dumnezeu a chemat oameni din toate Neamurile. Curând numărul va fi deplin, Domnul Se va întoarce.

Să fiți încurajați, să fiți binecuvântați. Dumnezeu să vă folosească în mod puternic în slujba Lui. Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Ne vom ruga împreună și vom și crede împreună. De multe ori ne rugăm, dar uităm să credem și uităm să mulțumim pentru răspuns. Dacă ne-am ruga fără să așteptăm răspunsul și fără să mulțumim Domnului pentru răspunsul la rugăciune, atunci pierdem din vedere scopul rugăciunii. În zilele biblice, oamenii nu făceau rugăciuni lungi. Ei veneau la Domnul și Îi spuneau ce aveau nevoie și apoi ei primeau. Deci chiar și acum, noi ne putem ruga tot timpul, dar în întâlniri ca aceasta ar trebui să prezentăm cererile noastre deosebite, crezând că Dumnezeu ne aude rugăciunile și mulțumindu-I pentru aceasta. Să ne rugăm:

Tatăl nostru ceresc, Îți dăm laudă, cinste și slavă în prețiosul Nume al lui Isus Hristos. Doamne, mă rog pentru toți frații mei, pentru toți evangheliștii, pentru toți predicatorii, pentru toți învățătorii, pentru toți păstorii, pentru toți diaconii, pentru toți bătrânii, pentru fiecare slujbă, eu mă rog, oh Dumnezeule, ca binecuvântarea deosebită să vină peste ei chiar acum și ungera Duhului Sfânt să fie peste ei în mod puternic. Îți mulțumesc în Numele sfânt al lui Isus Hristos. Tu ne-ai binecuvântat în Numele sfânt al lui Isus Hristos. Primiți, este al vostru, prin puterea lui Dumnezeu, în Numele cel sfânt al lui Isus. Amin. Aleluia! Aleluia! Dumnezeu este în acest loc. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu! Dumnezeul meu... Amin.